

แหล่งโบราณคดีวังซ้อง

ชื่อแหล่ง แหล่งโบราณคดีวังซ้อง

ที่ตั้ง หมู่ 1 บ้านสองพี่น้อง ตำบลสองพี่น้อง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี

เส้นทางเข้าสู่แหล่ง :

สภาพภูมิศาสตร์และสิ่งแวดล้อม :

สภาพภูมิศาสตร์ :

ตั้งอยู่ริมแม่น้ำเพชรบุรีทางฝั่งตะวันตก พื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบริมฝั่งแม่น้ำ แต่เดิมนั้นทางทิศเหนือของเนินโบราณสถานนี้เป็นแม่น้ำเพชรบุรีสายเดิม ซึ่งภายหลังการสร้างเขื่อนกำแพงกระเจานแม่น้ำจึงเปลี่ยนทางเดินมาเป็นแบบในปัจจุบัน คือ อยู่ทางทิศตะวันออกของโบราณสถาน

แหล่งน้ำ :

แม่น้ำเพชรบุรี

ประวัติ :

พบมากกว่า 30 ปีแล้ว เดิมเป็นเนินดิน มีต้นไม้ขึ้นปกคลุม และมีหลุมลึกกลบขุดอยู่กลางเนิน ทำให้เห็นแนวก่ออิฐสูงประมาณ 1 เมตร ทางทิศตะวันออกเดิมนั้นยังเห็นแนวก่ออิฐสูงประมาณ 1 เมตร มีการสอปูนและฉาบปูนบางๆ และเมื่อประมาณ 20 ปีมาแล้วเจ้าของที่ คือ นายณรงค์ บัวสุวรรณ ได้ขุดตักดินและเศษอิฐบริเวณโดยรอบฐานถล่มลงในหลุมลึกกลบขุดและได้สร้างถังเก็บน้ำบนกลางเนิน

สภาพปัจจุบัน :

เป็นเนินดินสูงประมาณ 2 เมตร กว้างประมาณ 15 เมตร มีเศษอิฐกระจายอยู่ตลอดทั้งเนิน

หลักฐานทางโบราณคดี :

อิฐ เป็นอิฐขนาดใหญ่ เผาอ่อนข้างสุกดี มีส่วนผสมของแกลบข้าวมาก ขนาด 19.5 x 37 x 9 , 19 x 8.5 เซนติเมตร นอกจากนี้ยังพบอิฐถากมุมอีกด้วย

การกำหนดอายุสมัย

การประกาศขึ้นทะเบียน

รูปแบบของแหล่งโบราณคดี ศาสนสถาน

วันที่ปฏิบัติงาน สํารวจ 22 มีนาคม 2544 บันทึก 24 มีนาคม 2544

ผู้ปฏิบัติงาน นางสาวพยุ่ง วงษ์น้อย, นายเดชา สุดสวาท

ที่มาของข้อมูล

ภาพประกอบ :

อิฐที่สันนิษฐานว่าน่าจะเป็นฐานของเจดีย์

ชิ้นส่วนภาชนะดินเผาเนื้อหยาบสีดำ เทา และน้ำตาลแดง ผิวยเรียบและมีการตกแต่งผิวด้วยลายขูดขีด และเครื่องถ้วยลายครามของจีนจำนวนหนึ่ง

ก้อนอิฐที่มีแกลบผสมเป็นจำนวนมาก

สำนักศิลปากรที่ ๑